

РЕШЕНИЕ

№ 1200

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9333** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по глава дванайсета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 21.08.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 7267/ 2017г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122 състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20/ 20.07.2017г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] /Б. ЕАД/, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева за нарушение на чл.32ба от ЗЕС вр. чл.30, ал.3, изр.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Б. ЕАД. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението и постановяване на решение по същество, с което да бъде отменено НП, алтернативно наложената санкция да бъде намалена до предвидения в закона минимум.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът чрез юрк. Г. оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според фактическите установявания на СРС, на 12.09.2016 г. в магазин на Б. ЕАД, находящ се в [населено място], К. Н. подала заявления за преносимост на ползвани от Сдружение „Български туристически съюз“ /СБТС/ мобилни телефонни номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН], като към този момент Н. не е титуляр на телефонните номера и не е представляващ титуляра им. На 15.09.2016 г. Б. ЕАД извършило преносимостта на горепосочените номера, като ги е активирало в собствената си мрежа. На Б. ЕАД е съставен АУАН, за това че като не е спряло процедурата по преносимост на телефонните номера, а е извършило преносимостта им, като ги е активирало в мрежата си е извършило нарушение на по чл.30, ал.3, изр.1 от ФС. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно издадено за извършено от Б. ЕАД нарушение на чл.30, ал.3, изр.1 от ФС.

Решението е неправилно.

Съгласно чл.30, ал.2, т.2 от ФС приемащият доставчик/вторичният доставчик отказва мотивирано преносимост когато заявлението е подадено от трето лице, което не е надлежно упълномощено от абоната или потребителя. Чл.30, ал.3 от ФС предвижда, че в случаите по ал. 1, т. 7 и по ал. 2, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 7 заявлението не се разглежда от приемащия доставчик/вторичния доставчик до отстраняване на недостатъците, като спирането на процедурата е за не повече от 30 дни от подаване на заявлението. В случай, че в посочения срок недостатъците не бъдат отстранени, процедурата се прекратява с изричен писмен отказ на приемащия доставчик/вторичния доставчик. В останалите случаи по ал. 1 и 2 процедурата се прекратява чрез изричен писмен отказ на приемащия доставчик/вторичния доставчик. Приемащият доставчик изпраща и

съобщение до даряващия доставчик чрез електронно-техническата система за обмяна на съобщения между доставчиците, с което го информира, че процедурата е прекратена.

Разпоредбата на чл.326а от ЗЕС предвижда налагане на глоба или имуществена санкция в размер от 5 000 лв. до 60 000 лв. за нарушение на функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията.

Пред СРС са представени заявления от 12.06.2016 г. от К. Н. за пренасяне на номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]; заявление от 12.09.2016 г. от СБТС, представлявано от В. Ц. и А. С., за пренасяне на телефонни номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН] и заявление – декларация от 12.09.2016 г. от СБТС телефонни номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН] да бъдат предоставени на нов абонат К. Н..

Касаторът твърди, че не е извършил вмененото му нарушение, тъй като горепосочените телефонни номера са пренесени не по подаденото от Н. заявление, както е приел АНО, а по подаденото от СБСТ заявление за пренасяне на същите телефонни номера.

Ответникът не е оспорил истинността на заявлението за пренасяне от СБТС, а единствено се е позовал на КП С-АМ-122/ 12.12.2016 г., в който е отразено, че Ц. твърди, че подписът на заявлението не е негов.

Въззивният съд от своя страна не е обсъдил представеното заявление за пренасяне на телефонни номера от СБСТ и не е посочил защо приема, че същите са пренесени именно по подаденото от Н. заявление, а не по това от СБСТ.

Същевременно, видно от представената разпечатка за преносимост на номера, преносът е извършен по заявление № VIVA000000187579, който номер не съвпада с този на заявлението подадено от Н. - № VIVA0000000001658935.

Наказателното постановление се потвърждава от въззивния съд по чл.63, ал.1, изр.1, пр.1 ЗАНН, когато административното нарушение е доказано по несъмнен начин с всички съставомерни признаци от обективна и субективна страна съгласно чл.303, ал.2 вр. чл.307 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Такова пълно главно доказване в случая не е проведено от наказващия орган, върху който съгласно чл.103, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН лежи тежестта да докаже административнонаказателното обвинение с всички негови елементи.

Предвид изложеното, като е потвърдил НП, първоинстанционният съд е постановил едно неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено като следва да бъде отменено и потвърденото с него НП.

При този изход на делото на касатора, своевременно поискал това, е дължимо присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII

касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 21.08.2020 г., постановено по НАХД № 7267/2017 г. на Софийски районен съд, НО, 122 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20/ 20.02.2017 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лева за нарушение на чл.326а от ЗЕС вр. чл.30, ал.3, изр.1 от ФС.

ОСЪЖДА Комисията за регулиране на съобщенията да заплати на [фирма] 120 /сто и двадесет/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.